

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317205813
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317205813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košča a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Viery Zolňákovej v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, právne zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 08 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej : A. H., F.: XX.XX.XXXX, Q. T. A. XXXX/XX, XXX XX U., prechodne bytom Podskalka 9, 066 01 Humenné, o zaplatenie 193,22 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10Csp/97/2017 - 60 zo dňa 20.02.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým žaloba bola zamietnutá a vo výroku a o trovách konania.

Sporovým stranám n e p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 34,22 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 34,22 Eur od 08.01.2016 do zaplatenia a to všetko od troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil skutkový stav, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. I. zo dňa 29.05.2015 uzavretej medzi stranami tohto sporu (ďalej len „Zmluva“) poskytol žalobca žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program J. XX L.. V rámci dokazovania súd prvej inštancie poukázal aj na jednotlivé články Dodatku k Zmluve a Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“). Ďalej súd prvej inštancie zistil, že za neuhradené služby žalobca vyfaktoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2015 sumu 3,- Eur s dátumom splatnosti dňa 10.07.2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.06.2015 sumu 14,22 Eur s dátumom splatnosti dňa 24.06.2015, faktúru č. 2295141961 zo dňa 10.07.2015 sumu 11,- Eur s dátumom splatnosti dňa 07.07.2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.06.2015 sumu 6,- Eur s dátumom splatnosti dňa 24.06.2015. Pokusom o pokonávku žalobcu adresovanú žalovanej zo dňa 19.10.2015 žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby v sume 34,22 Eur a zároveň, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetného dodatku k zmluve o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu/náhradu škody v celkovej výške 159,- Eur. Pohľadávku ju vyzval uhradiť s tým, že ak nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste, a to dňa 07.01.2016, bude ju vymáhať súdnou cestou. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala

žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že podaná žaloba je titulom nezaplatených poskytnutých elektronických komunikačných služieb dôvodná. Predmetný právny vzťah posúdil súd prvej inštancie ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. Vzhľadom na uvedené považoval súd prvej inštancie za preukázané a nesporné, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorých boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, pričom cenu služieb žalobcovi v plnom rozsahu žalovaná neuhradila. Žalobca si svoje povinnosti z predmetnej zmluvy plnil riadne a včas. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že jeho nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby vo výške 34,22 Eur je opodstatnený a v tejto časti žalobe vyhovel. Ďalej uviedol, že nakoľko žalovaná nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 07.01.2016, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 08.01.2016, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to vo výške 5,05 % ročne od 08.01.2016 do zaplatenia zo sumy 34,22 Eur.

3. Žalobca sa ďalej domáhal aj zaplatenia zmluvnej pokuty v celkovej výške 159,- Eur vyplývajúcej z Dodatku uzavretého dňa 29.05.2015 k Zmluve o pripojení č. 1.. Súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú žalobu žalobcu v tejto časti o požadovanej zmluvnej pokute, ktorá mala byť dohodnutá v bode 2.5 písm. b) Dodatkov k zmluvám. Konštatoval, že žalobca svoje právo v danej veci odvíja od zmluvy, ktorá patrí k spotrebiteľským zmluvám v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Navyše zmluvná pokuta mala byť písomne dojednaná ani nie v zmluve o spotrebiteľských úveroch, ale v osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré sú predtlačené a ktorých obsah žalovaná ovplyvniť vôbec nemohla. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd mal za to, že žalobca ako dodávateľ, zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je súčasťou formulárových všeobecných zmluvných dojednaní. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z Obchodného registra na spoločnosť žalobcu a vymedzený predmet činnosti) a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 odst. 3,4 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto konkrétnom prípade žalovaná nemala možnosť podstatným spôsobom obsah predmetných zmlúv ovplyvniť. Žalovaná ako spotrebiteľ si zmluvnú pokutu osobitne nevyjedнала vzhľadom na ich splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. Zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty, považoval súd prvej inštancie za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Súd taktiež poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci 7Co/36/2015. Dodal, že v prejednávanej veci výška zmluvnej pokuty bola dojednaná vo výške 159,- Eur za porušenie záväzku viazanosti upraveného v bode 2.5. dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb. Porušením záväzku viazanosti v zmysle týchto dodatkov je aj porušenie povinnosti neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu Dodatku alebo Zmluvy. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty priamo odporuje § 44 ods. 4 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách platného a účinného v rozhodnom období. Uvedené zákonné ustanovenie bez ohľadu na to, že žalovaná sa v dodatku k zmluve zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov, ukladalo žalobcovi povinnosť zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb. Sankcionovanie žalovaného zmluvnou pokutou za porušenie

povinnosti neuskutočniť žiaden úkon smerujúci k ukončeniu platnosti Zmluvy, resp. dodatku, nemožno hodnotiť inak ako odradzujúcu podmienku a postup, teda ako podmienku neprijateľnú a spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 9 zákona o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v rozhodnom období súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o poskytovaní verejných služieb má charakter zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú. Nič na tom nemení ani žalovaným prevzatý záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Využitie zákonom danej možnosti ukončenia zmluvy nepredstavuje porušenie povinnosti, za ktoré bolo možné požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty. Ak teda odvodzuje žalobca ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dohodnutá, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa, t.j. zo zmluvnej podmienky ktorá je neplatná, nemožno žalobcovi priznať plnenie z takejto neplatne dojednanej zmluvnej podmienky. Preto súd prvej inštancie žalobu v časti žalobcom požadovanej zmluvnej pokuty v sume 159,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 08.01.2016 do zaplatenia, zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., keď uviedol, že v danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 193,22 Eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 34,22 Eur s príslušenstvom, teda jeho úspech predstavuje 17,71 % a úspech žalovanej predstavuje 82,29 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho neprospech a žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si žalovaná náhradu trov konania neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, aby žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené a aby žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že dojednanie zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho inštitútu v zmluvných vzťahoch je v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky. V dohode o zmluvnej pokute bol zohľadnený časový aspekt porušenia zmluvných povinností a maximálna výška zmluvnej pokuty zodpovedala výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorú žalovaná pri uzavretí dodatku získala. Pokiaľ súd prvej inštancie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil zmluvnú pokutu, ktorej výška zohľadňovala čas po ktorý si žalovaná plnila svoje zmluvné povinnosti, je potrebné považovať jeho názor a právny záver za nesprávny. Zároveň poukázal na rozsudok KS Trenčín sp. zn. 17Co/654/2015 v podobnej veci, ktorým odvolací súd žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty priznal. V odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, že žalobca oproti minulosti v súlade s požiadavkami súdnej praxe upravil výšku zmluvnej pokuty tak, že táto je závislá od času, kedy dôjde zo strany zákazníka k porušeniu zmluvnej povinnosti, ktorá založí nárok na zmluvnú pokutu a odzrkadľuje aj poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu. Dojednanú zmluvnú pokutu považoval odvolací súd za dojednanú podľa § 544 OZ, ktorá nie je v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa a nespôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na vyslovený názor a princíp právnej istoty navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

6. Na základe doručenej výzvy súdu prvej inštancie sa žalovaná k žalobcom podanému odvolaniu nevyjadrila.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, a teda vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 C.s.p.). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote termín verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods.2, § 219 ods. 1, 3 C.s.p.). Po preskúmaní

napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p.) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné ako vecne správne potvrdiť.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver, svoje rozhodnutie odôvodnil riadne a v rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými argumentmi. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak si strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, povinný pokutu zaplatiť, i keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu je možné dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

10. Podľa článku 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzne pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

11. Je potrebné konštatovať, že zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 29.05.2015 v spojení s jej dodatkom uzatvorené medzi žalobcom a žalovanou sú štandardnými formulárovými spotrebiteľskými zmluvami, v ktorých žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, lebo konal v rámci predmetu svojej obchodnej, teda podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ. Súd prvej inštancie na predmetnú zmluvu správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Rovnako je potrebné vyhodnocovať aj dodatok k tejto zmluve, v ktorom ustanovenia riešia zmluvnú pokutu. Aj dojednanie o zmluvnej pokute je súčasťou formulárovej zmluvy vyhotovenej žalobcom a je viac než sporným, či žalovaná mala vôbec možnosť ovplyvniť uvedené dojednanie. Aj odvolací súd má za to, že ani dodatok k tejto zmluve nebol individuálne dohodnutý v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Rovnako správne preto bolo súdom prvej inštancie vyhodnotené, že zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty je neprijateľné zmluvné dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa a z toho dôvodu je neplatné. Ak by sa aj považovala dohoda o zmluvnej podmienke za platnú, je zrejmé, že spotrebiteľ by zmluvnú pokutu bol povinný uhradiť aj vtedy, ak by zrealizoval úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy. Žalobca totiž právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzuje od nesplnenie povinnosti zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby alebo od nesplnenie povinnosti zotrvať po určitú dobu vo vzťahu, čo je neakceptovateľné. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani to, že jej výška mala tvoriť výšku zľavy za mobilný telefón. Rovnako neobstojí poukaz žalobcu na to, že zohľadňoval časový aspekt porušenia povinností s klesajúcou sumou zmluvnej pokuty po mesiaci. Je potrebné si uvedomiť, že nie každé prípadné porušenie povinnosti je rovnakej intenzity, významu a následkov. Porušením povinnosti pritom nemôže byť využitie oprávnení daných zákonom, či dohodou.

12. Odvolací súd má ďalej za to, že dojednanie zmluvnej pokuty za nezaplatenie ceny za poskytnuté služby je neakceptovateľné a na tom nič nemení fakt, že žalobca sa snažil zohľadniť časový aspekt porušenia tejto povinnosti vyjadrujúci mesačne klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby

viazanosti do dňa prerušenia poskytnutia služieb v dôsledku nezaplatenia sumy za poskytnuté služby. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Zmluvná pokuta, tak ako bola dojednaná, umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľa zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb. Takáto výška zmluvnej pokuty je v rozpore s dobrými mravmi.

13. Nie je dôvodná odvolacia námietka žalobcu v zmysle tom, že maximálna výška zmluvnej pokuty zodpovedá výške poskytnutej zľavy z ceny mobilného aparátu. Zmluvná pokuta je totiž viazaná na porušenie konkrétnych povinností a nemá súvis s poskytnutou zľavou z kúpnej ceny mobilného telefónu.

14. K princípu právnej istoty deklarovanému v článku 2 C.s.p. a vyslovenému právnomu názoru v rozsudku Krajského súdu Trenčín č.k 17Co/654/2015 - 57 odvolací súd uvádza, že so záverom Krajského súdu v Trenčíne v deklarovanom rozhodnutí nesúhlasí a zároveň poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/34/2015 zo dňa 26.02.2015, sp.zn. 7Co/233/2016, sp.zn. 7Co/36/2015, 11Co/30/2017 a ďalšie.

15. Odvolací súd tiež dodáva, že pokiaľ ide o primeranosť zmluvnej pokuty, neprijateľnú zmluvnú podmienku obsahujúcu zmluvnú pokutu súdy nemôžu upravovať, a teda ani moderovať plnenie z nej (do pozor. rozsudok Súdneho dvora EÚ C - 618/10). Zmluvná pokuta buď stojí v súdnej kontrole ako celok alebo nie, preto ju súd nemôže moderovať.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 odsek 2 C.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešná žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a vychádzajúc z obsahu spisu jej ani v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania sporovým stranám nepriznal.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).